

[Industriministeren]

regler er foreslået for at mistænkeliggøre den, tror jeg ikke er rigtigt.

Jeg takker hr. Rahbæk-Møller for hans vurdering af, at denne lovgivning er en forbedring af den nuværende; det mener jeg også.

Jeg takker hr. Bilgrav-Nielsen for hans betragtning om, at der var en række detaljer i denne lovgivning, det radikale venstre var positive over for.

Jeg skal vel også takke fru Birgith Mogensen, når hun ud fra betragtningen »alle gode gange er tre« siger, at man denne gang næppe helt kan fastholde lovgivningens overflødhed. Vi er altså på vej. Men fru Birgith Mogensen syntes, at vi skulle lade embedsmændene bruge deres tid på noget andet i øjeblikket, og det er – undskyld, jeg siger det – en undervurdering af det arbejde, der ligger forud. Denne lovgivning har været på bedding i flere år. Der ligger et kæmpearbejde bag en række af de paragraffer, som jeg er sikker på at også forsikringsbranchen skønner på er blevet formuleret; derfor vil jeg gerne understrege, at det er ikke et stykke øjebliksarbejde, vi diskuterer, hvilket bl.a. også tilkendegives af, at det er tredje gang, vi arbejder med en lovgivning af denne karakter.

Så takker jeg hr. Arne Bjerregaard for hans tilsagn om, at han vil hjælpe os med at få det væsentlige igennem. Jeg håber blot, at hvad vi mener med det væsentlige, falder nogenlunde sammen.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg er nødt til at korrigere ministeren en lille smule. Mine bemærkninger om mistænkeliggørelse af erhvervslivet gik mere på den måde, den socialdemokratiske ordfører formulerede sig på, end på selve lovforslaget. Det var, ligesom den socialdemokratiske ordfører specielt syntes, at noget af det gode ved lovforslaget var, at nu skulle der pålægges forsikringsselskaberne noget, og der skulle lovgives om, at de skulle opføre sig redeligt. Det mener jeg at forsikringsselskaberne har gjort hidindtil også. Det var nok en lille smule anderledes, ministeren havde opfattet det. Jeg mener ikke, at lovforslaget direkte mistænkeliggør erhvervslivet. Sådan ønsker jeg ikke at det skulle forstås.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

(Lovforslag nr. L 168. Fremsat 13/3 80).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 13 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

13) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om anpartsselskaber.

(Lovforslag nr. L 169. Fremsat 13/3 80).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Kelm-Hansen (S):

Da vi i 1973 fik en aktieselskabslov, som for første gang gav mulighed for, at medarbejderne på en virksomhed indvalgte repræsentanter i aktieselskabernes og anpartsselskabernes bestyrelse, blev denne lovgivning i arbejderbevægelsen betraget som et naturligt, men forholdsvist beskedent skridt i retning af demokratisering af erhvervslivet. Skridtet var så beskedent, at der endog var nogle, som mente, at der ikke var grund til at tage det. Andre, og det var de fleste, havde den opfattelse, at en sådan medarbejderrepræsentations værdi først og fremmest lå i, at den gav mulighed for en løbende orientering om alle sider af en virksomheds drift og økonomi, og det vil sige, at en sådan ordning ville gøre lønmodtagerne mere kompetente til at deltage i drøftelserne om virksomhe-